

Jogalapok és fontosabb érvek:

A jelen ügy felperesei valamennyien 2004. május 1-je előtt nyugdíjazott tisztviselők. Sérelmezik az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az e Közösségek egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek módosításáról szóló, 2004. március 22-i 723/2004 tanácsi rendelettel⁽¹⁾ a kiigazítási együttműködés megszüntetéséig bevezetett átmeneti szabályozást annyiban, amennyiben az a nyugdíjra vonatkozó kiigazítási együttműködés új számítási módján alapul, amelynek értelmében a kiigazítási együttműködést már nem a nyugdíjjogosult igazoltan létesített lakóhelye szerinti tagállam fővárosához viszonyítva, hanem a tagállamban érvényesülő átlagos megélhetési költségek alapján kell kiszámítani.

Igények alátámasztására a felperesek először is előadják, hogy a hivatkozott rendelet hibás indokoláson alapul annyiban, amennyiben sem a Közösség megnövekedett integrációja, sem a mozgás- és tartózkodási szabadság, sem a nyugdíjasok tényleges lakóhelye ellenőrzésének nehézsége nem szolgálhatnak a szóban forgó átmeneti szabályozás alajául.

A felperesek hivatkoznak továbbá az egyenlőség, a jogbiztonság, a szerzett jogok visszaható hatálya és a bizalomvédelem elvének megsértésére.

⁽¹⁾ HL L 124., 2004.4.27., 1. o.

Hinrich Bavendam és társai által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2005. február 17-én benyújtott kereset

(T-80/05. sz. ügy)

(2005/C 143/69)

(Az eljárás nyelve: német)

Hinrich Bavendam (lakóhely: Bréma [Németország]), Günther Früchtlicht (lakóhely: Bréma [Németország]), Hinrich Geerken, (lakóhely: Bréma [Németország]), Hans-Jürgen Weyhausen-Brinkmann (lakóhely: Bréma [Németország]), Curt-Hildebrand v. Einsiedel (lakóhely: Lipcse [Németország]), Christina Gräfin von Schall-Riauour (lakóhely: Ahlen-Vorhelm [Németország]), Franz-Albrecht Metternich-Sandor, Prinz von Ratibor und Corvey (lakóhely: Höxter [Németország]), Christoph Prinz zu Schleswig-Holstein (lakóhely: Thumby [Németország]) és Schloß Holte-Stukenbrock város (Németország) (a felpereseket

képviseli: T. Giesen ügyvéd [kézbesítési cím: Luxembourg]) 2005. február 17-én keresetet nyújtottak be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperesek keresetükben azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– semmisítse meg a 92/43/EGK tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján 2004. december 4-én hozott,

1. a kontinentális biogeográfiai régióban
2. az atlanti biogeográfiai régióban

található közösségi jelentőségű területek jegyzékének összeállításával kapcsolatos, C(2004) 4031 és C(2004) 4032 számon közzétett bizottsági határozatot a felperesek tulajdonát képező, illetve területi fennhatósága alatt álló területeket érintő részében;

– kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

A felperesek tulajdonosai azon területek egészének, vagy nagy részének, amelyeket a megtámadott határozat közösségi jelentőségű területté nyilvánított, ami korlátozza a felperesek tulajdonosi jogait.

A felperesek arra hivatkoznak, hogy a közösségi jelentőségű területek jegyzékébe történő felvétel szempontjai nem teljesültek, mivel a felvétel szempontjából fontos élőhelytípusok és fajok [az érintett területeken] egyáltalán nem, vagy mindössze csekély reprezentativitási fokban találhatók meg.

Ezen kívül a felperesek álláspontja szerint

– az 92/43/EGK irányelv 6. cikkének (2), (3) és (4) bekezdése vagy 4. cikke szerinti lényeges eljárási szabályok sérelmet szenvedtek,

– tagállami kötelezettségszegésre került sor, mert a jegyzék összeállításához szükséges, közösségi jelentőségű területek meghatározására vonatkozó döntés már nemzeti szinten hibás volt,

– a Bizottság visszaélt mérlegelési jogkörével, mivel a Németország által javasolt valamennyi területet kivétel nélkül felvette a jegyzékbe.

⁽¹⁾ A természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (HL L 206., 7. o.)